

Małgorzata Wowra

Warłów, pow. Lubliniec

Informator Archeologiczny : badania 1, 291-292

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W A R Z Ó W,
pow. Lubliniec

Museum Górnośląskie w
Bytomiu

Badania prowadziła mgr Małgorzata Wowra, w okresie od 18.V. do 10.VI. finansował WKZ w Katowicach.

Kontynuowano ratownicze badania otwartej osady wczesno-średniowiecznej (stan. 7) w Warłowie położonej na gruntach ornym Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej, między południowym brzegiem rzeczki Myśliny a zachodnią stroną polnej drogi prowadzącej z Warłowa do wsi Turze.

Tegoroczne prace skupiły się w płn. zach. osęści domniemanego zasięgu osady. Odsłonięto jedną siemiankę mieszkalną i znajdującą się obok jamę gospodarczą oraz dwa paleniska (położone obok siebie) najprawdopodobniej nie związane z obiektami mieszkalnymi.

Ziemianka mieszkalna - zbliżona w kształcie do wydłużonego owalu (5,0 x 20 m) w przekroju pionowym była nieckowata i zalegała do głębokości ok. 0,70 m. Wypełniała ją czarna, spiaszczona ziemia z silnymi śladami spalenizny. Skromną zawartość kulturową stanowiły: materiał ceramiczny (duża część naczyń), kości zwierzęce, polepa i węgiel drzewny. Odkryta obok ziemianki niewielka jama niewątpliwie była z nią funkcjonalnie związana jednak uzyskany materiał nie pozwala określić jej przeznaczenia.

Odsłonięte dwa paleniska tworzyła jedna warstwa kamieni średniej wielkości ze śladami przepalenia. W ich obrębie występowały skorupy naczyń wczesnośredniowiecznych.

W rezultacie badań uzyskano stosunkowo niewiele materiału

zabytkowego przydatnego do szerszych spostrzeżeń archeologicznych. Przeważający materiał ceramiczny, w tym także obtaczany na kole, pozwala ogólnie datować osadę na VII-VIII wiek.

Niestety, nie udało się uchwycić zachodniej granicy obiektu, co było jednym z głównych celów prowadzonych prac.

W Ę G B Y , pow. Sztum

Muzeum Archeologiczne w
Gdańsku i Muzeum Zamkowe w
Malborku.

Badania prowadzili - mgr Barbara Więcek i mgr Mieczysław Haftka, finansowały - Muzeum Zamkowe w Malborku i Towarzystwo Opieki nad Zamkiem w Malborku.

W m. Węgry, od 1962 r., prowadzone są systematyczne badania wczesnośredniowiecznego grodziska, datowanego zabytkami metalowymi (moneta, ostrogi itp) i ceramiką na XI w.

W bieżącym roku kontynuowano eksplorację wykopu nr 7 założonego w płn. zach. części grodziska. Wykop przeciął wał obronny u podstawy szerok. ok. 18 m. W wale, od strony wewnętrznej uchwycono fragmenty konstrukcji izbikowej i rusztowej oraz dodatkowe wzmocnienie z kamiennieo-glinianej ławy i pionowych słupów. W bezpośrednim sąsiedztwie, wewnątrz grodziska, odkryto zarys drewnianej chaty.

Wyeksplorowane 3 izbiece wału dostarczyły ciekawego materiału zabytkowego: dwóch tygielków odlewniczych, złomu brązu, kościanych igieł, ułamków ceramiki i 1 osłego naczynia z czterema uszkami do zawieszania. We wnętrzu chaty znaleziono dużą ilość